

1. Overlast door hanggedrag in het winkelcentrum Holendrechtplein. Sinds februari jl. zijn personen die nodeloos rondhangen op en rond het winkelcentrum gewaarschuwd middels het uitreiken van "gele kaarten". Vanaf mei wordt er niet meer gewaarschuwd, maar zal repressief, door het geven van een boete, opgetreden worden tegen deze personen.
2. Vanwege het mooie weer gaan ramen en deuren van vele woningen in Holendrecht weer open. De politie wil u waarschuwen, hier voorzichtig mee te zijn in verband met mogelijke insluipingen.
3. Gebleken is dat de meldingen van geluidsoverlast toenemen als de buitentemperatuur stijgt, met als resultaat, dat de irritatie bij menig buurtbewoner oploopt. Het motto is dan: "Houdt rekening met elkander".

KUNSTRROUTE BIJLMER

Liesbeth Hendriksen, Rochdale (ingekort door de redactie)

Koningin Beatrix opende de eerste kunstroute in de openbare ruimte in de Bijlmermeer

EEN statige rij met totempalen van marmer, zes gekleurde mannekes pis, een paviljoen in de vorm van een boek of een reusachtige barbecue. Van 9 mei t/m 11 juli zijn deze beelden te zien, net als 12 andere kunstwerken. Samen vormen de kunstwerken een drie kilometer lange route tussen de stations Kraaiennest en Bijlmer ArenA. De kunstwerken zijn speciaal voor de Bijlmermeer gemaakt, als onderdeel van Open Source Amsterdam. Rochdale en De Key zijn hoofdsponsor. Het groeiende besef dat prettig en veilig wonen niet alleen van een woning afhangt, maar ook van de directe leefomgeving, heeft Rochdale doen besluiten deze kunst in de openbare ruimte mede te sponsoren.

KONINGIN Beatrix heeft op zaterdag 9 mei 'Open Source Amsterdam' geopend en heeft als eerste de kunstroute betreden. De opening vond plaats bij het werk van Thomas Hirschhorn, bij de atletiekbaan bij Kraaiennest. De route is gratis en alle dagen geopend. U kunt op www.opensourceamsterdam.nl de kalender raadplegen en zien wat er allemaal te beleven valt. Ook is daar meer te lezen over de kunstwerken, de kunstenaars en de kunstroute. Na 11 juli blijven vijf werken staan, waaronder de totempalen van kunstenaar Jennifer Tee, door Rochdale gesponsord.

't BRINKIE 25 JAAR (1984 – 2009)

*Toon Borst,
kinderboerderij*

TERUG- blikkend en mijmerend is het initiatief om in het voorjaar 1984 met 't Brinkie te beginnen voor mijzelf niet los te zien van vroegere perioden in mijn leven.

HOEVE Aurora in Groenendijk - Hazerswoude 1949-1960. Als jochie van amper zeven jaar bezorgde ik niet alleen elke middag een "endje" de Leidsche Courant in dat dorp, maar was ik daarna ook bij Boer Verkley bezig, schuin tegenover de buurtwinkel die onze moeder runde. Als negenjarige molk ik elke dag al een paar koeien, hielp ik mee met hooien, stront rijden, stallen schoonmaken. Was ik aanwezig als er een koe ging kalven, haalde ik eitjes uit het hok. Niet gek dus dat ik mij als tienjarig joch opgaf voor de Landbouwschool in de regio. Nog niet eens elf jaar oud kreeg ik door een wondje de koeienschurft. Aangezien de doktoren in het Academisch Ziekenhuis Leiden er – letterlijk met pappen en nathouden – een zootje van maakten, kwam ik via de pastoor van onze parochie bij een huidspecialist in Sittard terecht. Aangezien het een beetje teveel van het goede was, de reis daarheen elke week op en neer te maken, regelde hij een plekkie in het internaat van de paters in Geleen, waar ik dan meteen het Gymnasium kon doen. Ik hoor het mijn vader nog zeggen: "Dan leer je Frans, en kun je later altijd nog boer in Frankrijk worden," (en dat voel ik me soms wel, een kleine zestig jaar later op 't Brinkie).

IN de zomervakanties tot 1960 was ik meer dan de helft van de tijd op diezelfde Hoeve Aurora te vinden. Hooien, sloten, mesten, intussen ook al melken met de melkmachine en soms zelfs meewerken bij andere boeren. Werken en vakantie vielen voor mij samen. Niet gek dus dat het meteen met hem klikte, toen ik als buurtwerker in de EG-buurt van de Bijlmer Boer Floor eind jaren zeventig leerde kennen. Hij was vrijwilliger, die onder en rond de flat daar met een kinderboerderij begon. Zelf was ik vader geworden van een zootje en ik woonde naast de deur in Groeneveen. Niet dat ik in die periode zelf direct al klompen en een overall aanschafte, maar ik herkende veel uit mijn jeugd: de omgang met schapen, konijnen, koeien, varkens, kippen, het hele sfeertje op zo'n boerderij. Vandaar ook dat ik hem begin jaren '80 kon bijstaan om een vereniging op te richten, middelen te zoeken om de exploitatie rond te krijgen. Dit soort dierenweiden kwam toen niet in aanmerking voor

subsidie, in tegenstelling tot echte kinderboerderijen zoals er zes of zeven in Amsterdam waren, ook de Bijlmerweide. Reden om toen al bewoners te vragen oud papier naar de kinderboerderij te brengen. Dankzij de toenmalige wethouder van Sociale Zaken, Louis Kuijpers, werd Gliphoeve officieel als kinderboerderij erkend. Dit kwam ook omdat hij zag, dat deze plek steeds meer een ontmoetingsplek werd van kinderen en hun ouders uit de verschillende culturen die de Bijlmer toen al rijk was.

TOEN ik met mijn gezin in 1981 verhuisde naar Holendrecht-oost, terwijl ik in de Bijlmer bleef werken, was het nu bestaande Centraal Park een onontgonnen gebied. Hier en daar groeiden wat bomen in het wild en waren er wat groene plekken. Op de nooit aangelegde Gooiseweg was het een grote wildernis, volgestort met allerlei puin uit de binnenstad. Langzaam raakten we op de hoogte van de plannen voor dit Centraal Park, zelfs over de geruchten dat er aan de zuidkant een filiaal van Artis zou komen. Toen er in die omgeving een gebouw verrees, kreeg ik te horen dat dit een gebouw van Groenvoorzieningen werd, waarnaast een grote kinderboerderij van de gemeente zou komen, net zoals de Bijlmerweide. Als betrokkene bij Gliphoeve raakte ik in 1983 op de hoogte van de bezuinigingsplannen van de toenmalige wethouder Heerma, die vanaf januari 1984 niet langer meer de 250.000 gulden (!) voor elke afzonderlijke kinderboerderij wilde blijven betalen. Hij wilde dit beperken tot 35.000 gulden, terwijl het particulier initiatief de exploitatie dan zou overnemen. Daarmee zou ook ruimte komen voor meerdere kinderboerderijen zoals bij de Gliphoeve. Gunstig voor Boer Floor maar niet gunstig voor de Bijlmerweide. En ook niet voor de geplande gemeentelijke kinderboerderij in het Centraal Park. Toen in september 1983 het Centraal Park officieel geopend werd, was dat nieuws al bekend. Als bewoner van Holendrecht-oost en met relaties van Boer Floor van de Gliphoeve heb ik op die dag nog kunnen regelen dat er op het huidige koeien graaslandje tegen Mijndenhof aan een hek op het dammetje werd gezet. Er werden meteen een stuk of zes Gliphoeve schapen te grazen gezet (!), als teken dat dit terrein eigenlijk als kinderboerderij gepland was, maar dat we dat als bewoners zelf zouden moeten gaan runnen. Daarnaast reed ik die dag met de ponykar van Floor rond met zoonlief en zijn vriendjes uit de buurt, toen al mensen oproepend in het voorjaar mee te gaan helpen. En zo gebeurde het .

IN het weekend van 23-25 maart 1984 werden allerlei tweedehands deuren, balken en hekken van de flat Gliphoeve, dat voorjaar in renovatie, op vrijdagmiddag naar hier verhuisd. Via het weekblad

voor Gaasperdam en de Echo Zuidoost waren Gaasperdamers opgeroepen op zaterdagmorgen 9.00 uur aanwezig te zijn om te komen meehelpen. Er moest een hoofdgebouw komen, en ook kleinere dierenverblijven voor de geiten, een kalfje, konijnen en een heus kippenhok. Allemaal op die graasweide naast Mijndenhof, omdat dat nu eenmaal het makkelijkste was af te zetten met een hek midden op het dammetje. Slechter weer konden we niet treffen. Het stormde, regende, hagelde en sneeuwde, maar toch werden er nog diezelfde zaterdag door groenteboer Koelewijn van de markt van Ganzenhoef enkele geiten van Gliphoeve naar, jawel, 't Brinkie gebracht. Want zo stond al uitdrukkelijk op een bord de naam te lezen, op voorstel van datzelfde zootje van de oprichter, die aanvankelijk de naam van de school (De Brink) aan deze nieuwe voorziening wilde geven, maar om misverstanden te voorkomen werd de verkleinvorm gebruikt. Tijdens deze eerste dag was Koen een van diegenen die op de oproep in de kranten had gereageerd. Vanuit de rolstoel meldde hij zich aan als toezicht- houder, een van de rollen die hij (met dank!) ook nu nog steeds na een kwart eeuw vervult. Vanaf de eerste dag stond er buiten het hek ook al een oud-papierbak waar Gaasperdamers oud papier konden brengen. Onder het motto "Oud papier = voer voor het dier", op een bord geschreven en op een oud PTT-karretje bevestigd, trokken kinderen uit Holendrecht-oost langs de deuren om dit bij hun buurtgenoten in te zamelen. Een bord dat naderhand nog veranderd werd toen bleek dat er echt mensen waren

die er vanuit gingen dat er ook al geiten op de wereld bestonden die papier aten. "Oud papier = geld = voer voor het dier" heette het voortaan.

JE kunt het geloven of niet, maar toen in april de eerste officiële oprichtingsvergadering plaatsvond, waren er al volop dieren op dit voorlopig nog mini-brinkie. Een heus varken, kalfje Aurora (met dank aan boer Verkley, zie boven), schapen, lammetjes (waaronder een papsik van diezelfde boer) en kippen (ook van Aurora, achterop de fiets meegenomen). Met Pasen werden eieren verstoppt en gezocht. Er waren al meer dan honderd leden. Totdat... er eind april een brief verscheen van het hoofd van Groenvoorzieningen met de mededeling "dat begin mei alle dieren, opstallen en hekken zouden moeten zijn verwijderd". Er waren klachten gekomen uit de buurt, men vond dat het in het najaar geopende park door een zootje afvalhout werd ontsierd en dat buurtbewoners zonder vergunning zomaar een kinderboerderij met "levende have" waren begonnen. Dat kon toch niet.... Ik kan me nog goed herinneren dat er onder de medewerkers van de toenmalige Groenvoorzieningen een tweerichtingenstrijd was. Medewerker X gedoogde onze inzet niet alleen, maar juichte deze manier van werken juist toe. "In Amsterdam de enige manier om iets gedaan te krijgen: zelf beginnen en laten zien dat het serieus is, dan proberen het officieel te krijgen". Wat lijnrecht stond tegenover medewerker Y, volgens wie er eerst een werkplan moest zijn, er vervolgens toestemming

moest komen, om dan een financieringsplan en een tijdsplanning te maken, waarna die voorziening in één keer gebouwd en vervolgens geopend zou moeten worden.

IN de eerste lijn werd doorgegaan, gewoon beginnen met Koen, die in Suriname volop geboerd had, als deskundige beheerder. Met oud papier als inkomstenbron werd die oude PTT-kar omgebouwd tot mini-schaapskooi. Bij een van de toenmalige PvdA-coryfeeën in de Amsterdamse gemeenteraad werd gecheckt wanneer er een vergadering was, waarbij wethouder Heerma als portefeuillehouder kinderboerderijen aanwezig zou zijn. En toen volgde er een tocht met een aantal ouders en hun kinderen met een van de schapen in de kar, richting metro Holendrecht, en vandaar uit naar het oude Stadhuis. Onder het motto “als u toestemming geeft en we mogen blijven, herdopen we de naam van dit schaap in Ennea” werden er met Heerma afspraken gemaakt over de voortzetting van de toen al bekende kinderboerderij in Gaasperdam. Eentje waar buurtbewoners, onder het motto “buurtbeheer”, net als Boer Floor, zelf een kinderboerderij gingen beheren. Nog geen maand later – op 13 juni 1984 – werd op ditzelfde graslandje ‘t Brinkie officieel geopend door hetzelfde Hoofd Groenvoorzieningen die nog geen zes weken eerder zo’n brief had gestuurd. En onze kruiwagen van Groenvoorzieningen in Zuidoost schonk op diezelfde dag een echte kruiwagen vol planten. Vanuit allerlei hoeken van Gaasperdam (vertrek vanaf de metrostations in Nellestein, Holendrecht, Reigersbos en Gein) kwamen kinderoptochten naar dit middelpunt van Gaasperdam, naar deze Brink, die toen al ‘t Brinkie heette.

DIT verhaal in dezelfde stijl doorschrijven zou een heus Brinkie-boek opleveren, maar dat gaat hier te ver. Vandaar enkele Canons uit de afgelopen kwart eeuw. Op 5 mei 1985 werd de grote nieuwe stal officieel geopend. De dieren werden vanaf de oude stallen in optocht naar hun nieuwe home begeleid door niemand minder dan wethouder Enneus Heerma. Hij bracht Ennea over de dam, met de PvdA-coryfee, die achter de schermen een grote rol had vervuld. De stal werd met een fikse korting gebouwd door Hillen & Roosen die toen net winkelcentrum Reigersbos had opgeleverd. Met ook hierbij een kanjer achter de schermen, Ruud de Rooi, toentertijd actief in het Wijkopbouworgaan Gaasperdam. Dankzij oud papier, dat met tonnen tegelijk uit de buurten op ‘t Brinkie terecht kwam konden we aardig uit de voeten. Er kwamen meer dierenverblijven, grote hekken, een voorlopige keet als educatieve ruimte, in 1996 vervangen door een geheel nieuwe. We kregen ook allerlei sponsors. Dat was maar goed ook, want het in 1987 op het toneel verschenen Stadsdeel Zuidoost beperkte zich tot maximaal 35.000 gulden per jaar exploitatiesubsidie, en verwees ons voor investeringen naar eigen acties en sponsors. Vanaf 1989 konden we zelfs voor 20 uur per week de dierenverzorgster aanstellen die ook nu nog steeds voor ‘t Brinkie actief is. Inmiddels zijn bijna alle hekken al weer vervangen, allerlei dierenverblijven zijn vernieuwd. Ook de inzameling van boeken, kleding, spullen en de verkoop ervan, de grote rommelmarkten, de muntenactie, zijn een

begrip. Niet alleen in Gaasperdam maar ook ver daar buiten. Dankzij de inzameling van buitenlandse munten en biljetten in heel Amsterdam zijn er nu mini-brinkies op Sri Lanka en India.

NIET alleen alle betrokken vrijwilligers van het eerste uur (Koen, Marion en ondergetekende) en via het zwaan-kleef-aan-effect ook tientallen andere vrijwilligers en vaste medewerkers mogen terugzien op een unieke voorziening die zij in Gaasperdam hebben opgebouwd, maar ook de duizenden bezoekers. Dat zijn er nu al meer dan 25.000 per jaar (naast de 3.000 leerlingen van de basisscholen, die educatielessen volgen), die via hun bijdrage actief betrokken zijn. Honderden reacties op de betekenis van ‘t Brinkie voor de buurt vindt u op www.kinderboerderijbrinkie.nl Wel jammer dat deze reacties nodig zijn om de Stadsdeelraad Zuidoost te overtuigen, dat ‘t Brinkie OP DE HUIDIGE PLEK zou moeten blijven als zij op 23 juni de toekomst tot 2020 vast gaan leggen. Jammer ook dat al eerder het Dagelijks Bestuur twee keer op de meer dan zesduizend handtekeningen om van ONS Brinkie af te blijven reageerde met het statement, dat de functie van de kinderboerderij niet ter discussie staat. Maar door te verhuizen zal wél op een andere plaats opnieuw moeten worden begonnen. Dat de aangekondigde bezuinigingen geen blijk geven van het met de mond tot uiting gebrachte vertrouwen zal duidelijk zijn. Hopelijk komt dat vertrouwen weer terug. Hopelijk zullen diegenen die wij in de Stadsdeelraad gekozen hebben, oog hebben voor wat al 25 jaar door burgers van Zuidoost, bewoners uit Holendrecht, Reigersbos, Gein en Nellestein, is gerealiseerd. Hopelijk zal dat vertrouwen tot uiting komen wanneer wij ons **25 jarig bestaan vieren op zondag 14 juni**, en in de besluitvorming voor de toekomst van ‘t Brinkie.

BEGIN jaren zeventig leerde ik dat het niet belangrijk is WIE er met een initiatief begint, maar wel dat het iets geza-menlijks wordt. Nu las ik een uitspraak van Heinz Schiller die zegt: “Het beste welzijnswerk is als burgers het zelf gaan doen”. In 25 jaar hebben we er blijk van gegeven, dat burgers in Gaasperdam iets voor elkaar hebben gekregen om je vingers van af te likken. Voor mij is het al weer jaren geleden dat een soort Brinkie-zon begon te schijnen op die boerderij van Boer Verkley aan de oude Rijn. Via Boer Floor van de Glijphoeve zagen we wat zo’n voorziening voor een buurt kan betekenen. Hopelijk schijnt er binnenkort ook voor ‘t Brinkie weer een ochtendzon: Aurora.

Toon Borst, oprichter van ‘t Brinkie in 1984
Bestuurslid / penningmeester voorjaar 1984 – voorjaar 2009